

תצהיר

אני, איתמר בן זקן, ת.ז. 065758351, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. אני עושה תצהירי זה כתצהיר עדות בת.א. 54630-05-15 בבית משפט השלום בהרצליה.

2. אני הכתב שהכין את הפרסום נשוא התביעה לפרסום.

מבוא – על חוסר תום הלב ומניעה הפסולים של התביעה ופעולות התובעת

3. דומה כי קריאה של התביעה ותצהירי התובעת, כמו גם של הפרסום שבו היא עוסקת, יש בה כדי להביא למסקנה על אודות אופיה הקלוקל של התביעה ועל החטא שבו נולדה. יש באופן ברור בתביעה זו ובאופן שבו הוגשה כדי להוות "אפקט מצנן" על חופש העיתונות ועל יכולתם של עיתונאים וכלי תקשורת למלא את משימתם המקצועית באופן חופשי וללא מורא.

4. אפקט זה מתחזק לנוכח האופי הסלקטיבי העולה מפעולות הנתבעת נגד מפרסמים שונים שאותם בחרה לרדוף באמצעות הגשת הליכים משפטיים שונים. באופן אירוני ופרדוקסלי, וכפי שנאמר כבר בכתב ההגנה מטעמנו, הרי שתביעה זו באה כנבואה המגשימה את עצמה, שהרי נושאו של הפרסום שבגינו הוגשה הוא לחצים והליכים משפטיים הננקטים על ידי התובעת נגד גורמים שונים המשמיעים דברי ביקורת כלפיה, כלפי מנהיגיה וכלפי דפוסי פעולתה.

5. אין זאת כי בעצם הגשת התביעה יש כדי להוכיח דבר או שניים על אודות הטענות שהובאו בפרסום מצד גורמים שונים בקשר לנתבעת, הגם שהפרסום שלנו מעולם לא קבע מסמרות או מסקנות בקשר לטענות אלו ונכוונותן. למעשה, במסגרת הפרסום הבאנו תמונה הוגנת ונכונה של טענות הצדדים, ובהם גם התובעת.

6. אם לא די בכך, הרי שהתובעת, מסיבותיה שלה ולשם קידום תכלית האיום, ההפתדה וההרתעה שלי ושל שאר הנתבעים במסווה של הליך משפטי שמטרתו להגן כביכול על זכויותיה, לא בוחלת בהצגה מעוותת ומטעה של המציאות ושל יחסי הכוחות בין הצדדים, והכל כדי ליצור מצג שווא של מסכנות, בעוד האמת היא כי מדובר בצווחת קוזאק נגזל.

7. יש לציין בהקשר זה כי כתב התביעה מכביר בתיאורים של הנתבעת כגוף גדול ומשפיע הגורם נזק בל ישוער לתובעת החלושה והפגיעה, זאת בעוד המציאות הפוכה לחלוטין: התובעת, תנועה עתירת ממון וכוח, שהונה מוערך בסכומים ניכרים ומשאביה בלתי נדלים, סבורה כי תצליח לדכא כלי תקשורת קטן ודל באמצעים באמצעות איום ודרישה לפיצוי עתק, ובכך להניא אותו מלבצע את תכלית עבודתו המקצועית ולמלא את חובתו המקצועית לציבור.

8. ועוד יודגש, כפי שהתברר לאחר הגשת התביעה במסגרת הליכי הגילוי המקדימים, כי התובעת בוחרת את יעדי התביעה שלה באופן סלקטיבי ובהיותם גופים ואנשים חלשים לעומתה, ונמנעת מלתבוע אישים וכלי תקשורת איתנים שפרסמו עליה פרסומים דומים שכללו אף אמירות חריפות יותר.

9. דומה כי אין טוב מהדברים הנכללים בסעיף 45 לכתב התביעה כדי להצביע על מטרת ההפחדה והאימים שהתובעת מנסה להלך על הנתבעים.
10. התובעת, המאיימת בסעיף 45 לכתב תביעתה לנקוט הליכים גם במחוזות שיפוט אחרים נגד הנתבעים, בגין פרסום בעברית שניתן בנקל להצביע על שיעור חשיפתו המוגבל והקהלים שנחשפו אליו, מעידה על עצמה יותר מאלף עדים מקטרגים כי היא נוקטת בפרקטיקה הפסולה של שימוש לרעה בהליכי משפט לשם השתקת השיח הנוגע אליה. זאת, באמצעות עשיית שימוש במשאביה הניכרים והעלאת האפשרות של ניהול הליכים יקרים ורבים שמשמעותם הוצאות כבדות לנתבעים. יש בכך כדי להביא הלכה למעשה לתוצאות עגומות של פגיעה בחופש הביטוי ובחופש העיסוק של הנתבעים ולהשתקת השיח הציבורי החשוב סביב עניינים ונושאים שיש בהם עניין ציבורי שאין לפקפק בו.
11. יש באמירותיה ובקביעותיה של התובעת כדי להטעות במופגן ובאמצעות אמירות שקריות. כך למשל בכל הנוגע לטענתה כי הנתבעים "פרסמו את הכתבה חרף האזהרות הרבות שנתנה התובעת" וכי הנתבעים "מנהלים קמפיין נגד התובעת".
12. יש באמירות אלו עד כדי סילוף ועיוות המציאות באופן ההופך אותה על פניה ומציג תמונה של שקר מוחלט. הפרסום שביצענו על אודות התובעת, "בני ברוך", היה הפרסום היחיד באתר "העין השביעית" (גם בתקופה שטרם הפעלתה על ידי הנתבעת 1) בתקופה של למעלה משש שנים המתייחס במישרין לעמותת בני ברוך.
13. אם לא די בפירכה זו, הרי שניתן לקבוע בוודאות כי התובעת לא זיכתה אותנו באזהרות רבות ואף לא באזהרות מועטות, ולמעשה – למרות פניות חוזרות ונשנות מצדנו סירבה להתייחס לגופן של טענות ועובדות שנסקרו והובאו באופן מאוזן, ראוי ומקצועי בכתבה, ובחרה מטעמיה לשגר תגובה מאיימת ובלתי עניינית. זאת, אף שנציג של התובעת, מר אריק פרינץ, קבע בשיחה טלפונית עם עורך "העין השביעית", שוקי טאוסגי, כי התובעת אינה מוטרדת מן הכתבה וכי היא בוודאי אינה מתכוונת לתבוע בגינה (כפי שעולה מתצהירו של עורך האתר, מר טאוסגי).
14. ויודגש – כבר על פניו, מקריאה של הפרסום, עולה כי הוא נסמך על מקורות רבים, פומביים, והוא בגדר פרסום מותר כמשמעותו בחוק, המבטא עבודה עיתונאית מקיפה, ראויה ואחראית. לא זאת ועוד, אלא שפרסומים דומים ואף חריפים יותר שפורסמו על אודות הנתבעת לא הביאו אותה לכדי תביעת הגוף המפרסם, וזאת בלא נימוק או הסבר כלשהם.
15. על פי הייעוץ המשפטי שקיבלתי – על יסוד הדין, דינה של תובענה זו לסילוק על הסף. זאת בין אם יש למוחקה על הסף או שמא לדחותה על הסף.
16. תקנה 100 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984 (תקסד"א) קובעת כי "בית המשפט או הרשם רשאי, בכל עת, לצוות על מחיקת כתב תביעה נגד הנתבעים, כולם או מקצתם, על יסוד אחד הנימוקים האלה:

(1) אין הכתב מראה עילת תביעה;

(2) נראה לבית המשפט או לרשם מתוך הכתב שהתובענה היא טרדנית או קנטרנית;

...

17. הנה כי כן, מעיון בכתב התביעה ועל בסיס הנטען בו, הרי שהוא אינו מראה עילת תביעה על פניו, בהיות הפרסום הוגן ונטול לשון הרע כלל, וכן – לחלופין, היות התביעה ריקה, טרדנית וקנטרנית, אוסף של סיסמאות הפחדה לא מנומקות הטובלות בדמעות תנין עד צווארן.

18. תקנה 101(א) לתקסד"א קובעת כי "בית המשפט או רשם שהוא שופט רשאי, בכל עת, לדחות תובענה נגד הנתבעים, כולם או מקצתם, מאחד הנימוקים האלה:

(1) ...

(2) ...

(3) כל נימוק אחר שעל פיו הוא סבור שניתן לדחות מלכתחילה את התובענה בנוגע לאותו נתבע.

19. אם כן, נוכח הוראות סעיף זה, ראוי היה לסלק על הסף את התביעה בשל חוסר תום הלב המשווע שבו היא ומגישיה לוקים ובגין טענות הסרק הנגלות על פניהן כעולות ממנה, מבין חלליה הגדולים ומהאוויר החם הממלא אותה.

התייחסות לגוף התביעה ולתצהירי הנתבעת

20. כאמור, עניינה של תובענה זו בניסיון להפוך פרסום לגיטימי, שנעשה במסגרת עבודה עיתונאית ומתוך חובתנו לקהל הקוראים שלנו, לכלי ניגוח משפטי, ובכך להלך אימים עלינו ועל אחרים לשם השתקה וסיכול המעורבות שלנו בשיח הציבורי הלגיטימי המתנהל גם בעניינים בעלי עניין ציבורי שנוגעים לתובעת, למוביליה ולמעורבים בפעילותה, ולפעילות עצמה.

--- העתק מלא של הפרסום מצ"ב ומסומן "א".

21. הכתבה, פרי עבודה עיתונאית, תחקיר, בדיקה ואיסוף של נתונים, מסמכים וטענות שהוצגו על ידי התובעת ומבקריה – מספקת תמונה מורכבת ומייצגת הסוקרת מציאות מבלי לקבוע עמדה ומבלי להביא לידי מסקנה מטעמנו. דומה כי דווקא כותרת המשנה שעליה מלינה התובעת (תוך קיצוצה וחילוף שברי דברים מתוכה), מביאה את תמונת המציאות הזאת לידי זיקוק תמציתי.

22. גם הפתיח לכתבה מאוזן ומציג את הטענות השונות – של התובעת ושל אחרים – ואינו מבקש או מרמז אפילו על מסקנה מתבקשת. כך נאמר שם: "בבסיסה של הביקורת עומדת אבחנה חריפה בנוגע למהותה של אותה תנועה, המוכרת בשמות 'קבלה לעם' ו'בני ברוד', ולפיה מדובר למעשה בכת הפוגעת בחופש האישי של חבריה. האבחנה הזאת, הנמצאת בימים אלו בבירור משפטי, מבוססת על עדויות פנימיות, על ניתוח של תכנים כתובים ומשודרים ועל פרסומים עיתונאיים. מבחינת מנהלי התנועה, זוהי קביעה לא נכונה ודיבתית ומי שמשמיע אותה ראוי להיענש".

23. למען הסר ספק ומבלי התיימרנו לגזור מסקנות מהעובדות שהובאו במסגרת טענות הצדדים השונות, הרי שאין כל פסול גם בגזירת מסקנות ודעות המבוססות על העובדות שהודגמו במסגרת הפרסום.

24. אם לא די בעמדה מאוזנת ורחבת מבט זו, הרי שבשורה הבאה מצהיר הטקסט במפורש כי "חרף עמדתם של חברי התנועה הקבלית, שהושמעה מעת לעת מעל בימות פומביות, ושלכתבה זו אין כוונה או יומרה

לעסוק בפרטיה או לשתור אותה, בשנים האחרונות נמצאו לא מעט גורמים שמצאו לנכון לטעון אחרת, ובהם כלי תקשורת מרכזיים, פעילים פוליטיים ואזרחים מן השורה".

25. הנה – נאמר על ידינו במפורש במסגרת הפרסום כי מטרתו וייעודו אינו באישוש או סתירה של הטענות המהותיות נגד התובעת, אלא סקירה של מערך היחסים ואופן ההתנהלות של התובעת בכל הנוגע להתמודדות עם הטענות נגדה, וזאת תוך מתן ביטוי הולם ושלם לעמדת התובעת ולהשקפותיה. זאת אף מעבר לתגובתה של התובעת, שנכללה באופן בולט בפרסום. חרף פניות חוזרות ונשנות לתובעת בניסיון להביאה להגיב לגופו של עניין, כעולה מהתכתובות שבין נציגי הצדדים, בחרה התובעת להגיב כפי שהגיבה.

--- רצ"ב תכתובות ותמלילי שיחות שונות ביני לבין נציגים שונים של התובעת, המסומנות "ב".

26. התובעת טוענת, וחוזרת וטוענת, כי לא עמדנו בכללי האתיקה העיתונאיים, אולם אינה מספקת ולו בדל דוגמה, הוכחה או טענה נקודתית שתתמוך בהאשמה החלולה, שנדמה שבאה רק כדי להאדיר ולהעצים את תיאורי הסרק של הפגיעה המדומיינת בתובעת, לשרת את תביעת הסרק שלה ולהלך אימים על הנתבעים. זאת, כאמור, אף שהקפדנו לבצע את עבודתנו העיתונאית באופן הראוי ובהתאם לאמות המידה שנקבעו בכל הנוגע לעבודה עיתונאית אחראית ולכללים המקצועיים המקובלים, ואף למעלה מכך.

27. גם טענות התובעת כי מקורו של הפרסום נשוא התביעה ב"מטרות אישיות" אינן נתמכות בדבר ותלויות מיותמות בחלל האוויר, כתחליף לטענות אמיתיות ובעלות משקל, וזאת על מנת להלך אימים עלינו. התובעת לא הציגה ולו בדל ראיה, ראשית ראיה ורמז לנכונות של טענה זו, וגם לא תוכל להציג, בהיותה בדיה מופרכת.

28. מעשה פסול נוסף מבצעת התובעת בקובעה כי "אין בדל אמת בפרסומים", וזאת באופן גורף, בלתי מנומק ומובחן. עם זאת – כתב תביעתה של התובעת מתייחס רק לחלקים ספורים, בודדים ומדודים של הפרסום (ולמעשה לשני קטעים בלבד, שנתלשו וחוררו והוצמדו בתפר גס, בולט ומכוער) שגם בהם אין מאום כדי להוות פרסום אסור או מזיק.

29. למעשה – התובעת כלל אינה מטילה דופי או טענה בחלק הארי של הפרסום נשוא התביעה, עניין שיש בו להעיד על טיב המכלול האמין והמקצועי של הפרסום ועל היריעה המצומצמת וחסרת ההיגיון של טענות התובעת.

30. הסקירות והתיאורים שהופיעו בפרסום נסמכים על מקורות ופרסומים קודמים ופומביים, אשר רובם ככולם, לרבות הפרסום הנוכחי, מוגנים כפרסומים מותרים כמשמעותם בסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע. רשימה (חלקית) של פרסומים אלו ומסמכים רלוונטיים נלווים מצ"ב, בצירוף אותם פרסומים לכתב הגנה זה.

--- רצ"ב רשימת פרסומים הנוגעים לתובעת ולסוגיות נשוא הפרסום והעתק אותם פרסומים כמפורט וכמסומן בתוכן העניינים לנספחים תחת האות "ג".

31. כך יפים בעיקר הדברים באשר לציטוט השני, הארוך יותר, שאליו מפנה התביעה בסעיף 20 – זאת מבלי לפרט את מהות הפסול הנובע מהפרסום ותוך התעלמות מהיות סעיף זה מבוסס על מסמכים שהוגשו בהליכים משפטיים אחרים הנוגעים לתובעת, והוא בגדר דיווח נכון והוגן עליהם כהוראות החוק.
32. ראו למשל ציטוט מתוך נספח לכתב תביעה אחר של עמותת בני ברוך עצמה ("במכתב ששלח אפלבאום בדצמבר 2012 לשר החינוך דאז גדעון סער, למנכ"לית משרד החינוך דאז דלית שטאובר ולבעלי תפקידים במשרד ובבית-הספר, ושצורף לכתב התביעה של בני-ברוך, התריע אפלבאום מפני המצב המסוכן, לדעתו"), וציטוט מחוות דעת שהוגשה לבית המשפט. ממילא שני פרסומים אלה, שהתובעת לא מספקת שום יסוד להניח שהם אינם אמיתיים ונכוחים, מוגנים בהגנות הקבועות בחוק לשון הרע ומותרים בציטוט.
33. התובעת עצמה גילתה ומסרה אגב הליכי הגילוי המקדים בתיק זה מסמכים וכתבי בי-דין רבים מתוך אותו הליך משפטי הנזכר בפרסום בעניין אפלבאום. קריאת מסמכים אלו, ובמיוחד העדויות הנכללות בתצהירים השונים שהוגשו שם, מחזקת את הרושם כי הפרסום נתן תמונה מקיפה על אודות הטענות שעולות כלפי התובעת ותשובותיה להן. בנוסף וכעולה מכתבי טענות נוספים שהיו בידינו והנוגעים להליכים אחרים בהם קשורה התובעת, עולה מידע נוסף המחזק רושם זה.
- מצ"ב כתבי בי-דין שונים שהועברו לידי התובעת במסגרת הליכי גילוי המסמכים ומסומנים כמפורט וכמסומן בתוכן העניינים לנספח "ד".
- מצ"ב כתבי בי-דין נוספים ומסומנים כמפורט וכמסומן בתוכן העניינים לנספח "ה"
34. גם מסמכים נוספים שהגיעו לידי ולא נמסרו על ידי התובעת בקשר לתיק זה, כמו חוות דעת מומחה שהוגשה מטעמו של אהרון אפלבאום באותו הליך, שנכתבה על ידי מר נחמן (נחי) אלון, מעידים על הדין הלגיטימי במאפיינים של התובעת ככת, וזאת מבלי לקבוע עמדה בעניין זה ומבלי שהפרסום עשה זאת. עם זאת, עיון בחוות הדעת מלמד כי קיימת אפשרות, על בסיס מקצועי, לייחס לתובעת מאפיינים כיתתיים.
- מצ"ב חוות דעתו של מר נחי אלון, מסומנת "ו".
35. יש אף להתייחס לחיזוקים נוספים לחוסר תום לבה ולטענות מטעות של התובעת, העומדות בסתירה לעובדות, כפי שהם עולים מתשובות שנתנה התובעת לשאלון במסגרת ההליכים המקדימים בתיק זה.
- מצ"ב שאלון מטעם הנתבעים שהועבר לתובעת, מסומן "ז".
- מצ"ב תצהיר התשובה של מנכ"ל התובעת מר מיכאל סנילביץ' לשאלון, מסומן "ח".
- מצ"ב תצהיר תשובה קודם של מר אורן לוי, "עורך תוכן בכיר" בעמותה, מסומן "ט".
36. סתירות ותמיהות שונות עולות אגב עיון בתשובות שניתנו מטעם התובעת לשאלון שהוצג לה.
37. ראשית, בעוד שמר אורן לוי מציין בסעיף 6.3 לתצהירו כי התובעת מפעילה מערך לימודים ופעילויות שאחריו עוקבים ומשתתפים באופן פעיל כשני מיליון איש ברחבי העולם, מצהיר מנכ"ל התובעת כי העמותה מונה 12 חברים בלבד (ראה תשובה 6) ו-87 עובדים (תשובה 10), ולא מספק תשובה ברורה באשר להיקף המעורבים בפעילותה.

38. אגב, מעיון בתיק העמותה עולה כי לפחות עד 2015 עמד מספר החברים בתובעת על מספר גבוה בהרבה מזה שהצהיר עליו מר סנילביץ'. לפי פרוטוקול האסיפה הכללית שנערכה ב-9.8.2015, נכחו באותה אסיפה 85 חברים ונעדרו ממנה 27.

39. לא זאת ועוד, אלא שמעיון ברשימות התורמים בסכומים גדולים של התובעת, עולה כי ניכר שחברים רבים בתנועה (בין אם חברי עמותה ובין אם לאו) מפרישים סכומים גדולים ומשמעותיים לשם תמיכה בה, מה שמחזק את העדויות הנוגעות לשיטת "המעשר" מתוך הכנסות החברים, המשמשת לתמיכה בפעילות התובעת.

--- רצ"ב תיק העמותה של התובעת אצל רשם העמותות, מסומן "יי".

40. עוד עולה מרשימת ההליכים שנזכרו בסעיף 21 לתצהירו של מר סנילביץ' כי התובעת בוחרת לפתוח ולנהל הליכים משפטיים דווקא נגד צדדים חלשים יחסית, בעוד שהיא בוחרת משיקולים עלומים שלא לפתוח בהליכים כאלה נגד אחרים בגין פרסומים "חריפים" לא פחות לכאורה. כך ניתן לראות מתשובותיו הסתומות והתמוהות של מר סנילביץ' לשאלות העוסקות בשורה של פרסומים שנגעו לתובעת ובגינם לא נקטה הליכים כלשהם "משיקולים פנימיים" שלא פורטו (ראו שם שאלות 25 ועד 31).

41. כל אותם פרסומים שאליהם הופנו נציגי התובעת במסגרת השאלון (נספח ז'), הם כאלה שעדיין קיימים נגדה, ועל כן לא ברור מדוע בחרה להיטפל דווקא לפרסום נשוא תביעה זו וכיצד ניתן לקבוע כי דווקא הוא זה הגורם לה את נזקיה הנטענים והמוכחים.

וידגש כי בשורה של פרסומים ותגובות לפרסומים שאוזכרו בשאלון (נספח ז') כונתה התובעת כת ובלא שנקטה הליכים כלשהם כלפי מפרסמי פרסומים אלו. כך למשל:

- באתר ynet פורסמו תגובות שבהן נטען כי "קבלה לעם" היא כת מסוכנת.

- באתר ארגון "יד לאחים" נכתבו דברים קשים על "קבלה לעם"
(<http://www.yadleachim.co.il/?CategoryID=111&ArticleID=160>)

- בפורום "בחדרי חרדים" נכתבו דברים קשים על "קבלה לעם"
(www.bhol.co.il/forums/topic.asp?topic_id=2618205&forum_id=20388)

- בפורום באתר "ערוץ 7" נכתבו דברים קשים על "קבלה לעם"
(<http://www.inn.co.il/Forum/Forum.aspx/t138502>)

- בפורום "רוטר" מופיעה כתבה שנמחקה מאתר "וואלה" שבה הופיעו אמירות חריפות כלפי התובעת
(<http://rotter.name/kolot/prime/42613.php>)

רבנים שונים הזהירו בלשון חריפה מפני "קבלה לעם", בהם הרבנים ארז משה דורון, יעקב אריאל, יובל שרלו ואורי עמוס שרקי (ראו קישורים להלן):

<http://www.kipa.co.il/ask/show/119496>

<http://www.yeshiva.org.il/ask/19843>

<http://www.kipa.co.il/ask/show/191297>

http://ravsherki.org/index.php?option=com_content&view=article&id=585:585585-585&catid=25&Itemid=100512

http://ravsherki.org/index.php?option=com_content&view=article&id=2688:q-26882688-2688&catid=206&Itemid=1297

<http://www.kipa.co.il/ask/show/120396-%D7%A7%D7%91%D7%9C%D7%94-%D7%9C%D7%A2%D7%9D>

42. אני מבקש לשוב ולהדגיש כי התובעת בחרה שלא בתום לב לגזור ולתלוש קטעים מתוך הפרסום, להוציאם מהקשרם וממכלול הפרסום ולתלות בהם עניינים שאינם נמצאים בהם. כותרת המשנה של הפרסום אינה שקרית ו/או מבזה ו/או מכפישה, ובניגוד לטענות התובעת, עצם הפרסום אינו חמור, שקרי ו/או אסור. נסיבות הפרסום והצדקותיו פורטו בהרחבה לעיל, ואין כל ממש בטענות התובעת בקשר אליו.

43. למעשה, הפרסום האמור הוא מותר, כשר, ויש בו תועלת ועניין ציבורי. הוא מהווה דיווח נכון והוגן על אודות עניינים ופעולות שבהן קשורה התובעת, ולחלופין יש בו הבעת דעה מותרת על נוהגיה ודרכיה.

44. עוד אוסיף כי התובעת לא תוארה בכתבה באופן שלילי, לא נקבע לגביה כי היא כת, ואף הובהר באופן בולט ובפתיח לפרסום כי אין כל יומרה או כוונה לעשות זאת. גם הטענות כי היינו כלי שרת בידי גורם כלשהו אינן נכונות, ולא הובאה להן כל הוכחה. אציין כי גם אני וגם חברי למערכת מחויבים ליושרה המקצועית שלנו, למשימתנו העיתונאית ולכללי ההתנהגות המקצועיים החלים עלינו מכוחה.

45. הסיבה היחידה לפרסום הכתבה היא ההצדקה העיתונאית לכך והחלטה מערכתית-מקצועית לעסוק בסוגיה. טענת התובעת שלפיה שימשנו "כלי שרת" בידי מר אהרון אפלבוים אינה קשורה למציאות, והעלאתה ללא נימוקים או הסברים כלשהם מעידה יותר מכל על שקריותה. אפלבוים אינו עומד מאחורי, מצדדי או מלפני הפרסום, ואין בכתבה דבר הנוגע לחיסול חשבונות בין התובעת לבינו. טענותיו של מר אפלבוים, המתבררות אף הן בבית המשפט, הוצגו בפרסום לצד טענות נגד של התובעת עצמה, שניתן להן ביטוי הולם ומאוזן והוגן (כפי שנעשה גם בפרסומים אחרים אשר בגינם לא הגישה התובעת תביעות). התובעת עצמה מזכירה את עצם ההליכים המשפטיים הנוגעים לעניין זה, ומשכך מודה בעצמה בהיות הפרסום מותר ומוגן בהתאם לדין.

46. הנתבעים מכחישים כל פגיעה נטענת על ידי התובעת במוניטין, וממילא זו לא הודגמה ברמז או בראשית ראייה, והיא כולה הבל ורעות רוח. גם הטענות כי הפרסום לא נבדק ולא ניתנה לתובעת הזדמנות הולמת להביע את דעתה ולהציג את עמדתה ולהקטין או לבטל את נזקיה הנטענים והמוכחשים – הן טענות סרק המוכחות מכל וכל.

47. כמעט מיותר לציין כי לפי הייעוץ המשפטי שקיבלתי, התובעת אינה זכאית לפיצוי כלשהו, זאת גם בהעדרם המוחלט של חישוב ושל הנמקה לגובה הפיצוי הנדרש. סכום תביעתה של התובעת מופרך,

מופרז ותלוש מהמציאות, וממילא לא יכולים להתגבש לה נזקים בגין הפרסום, שכן הפרסום לא הביא לנזק כלשהו שהוא בר תביעה מצידה – וזאת גם בהתחשב בפרסומים קודמים ומאוחרים יותר באותם עניינים על אודותיה.

48. ממילא, הפרסום לא נעשה בזדון, וממילא לא בחומרה יתרה, ולא היתה בו כל מטרה לפגוע בתובעת או במי מטעמה. תכליתו של הפרסום ומהותו היא עבודה עיתונאית מקצועית וזהירה, בהתאם לאמות המידה שנקבעו בדין לעניין זה בעניין שיש בו ממש ועניין ציבורי אמיתי ומשמעותי.

49. גם הטענות בקשר להיותנו כנתבעים מעוולים ביחד ולחוד, וכן טענותיה של התובעת לזכאותה לפיצויים עונשיים, פיצויים לדוגמה ופיצויים מוגברים, לקוחות מדמיונה הפרוע ותלושות מן הדין ומן המציאות העובדתית.

50. ראוי היה אמנם לפסוק הוצאות לדוגמה במקרה זה לטובת הנתבעים, בשל אופן התנהלותה השערורייתית של התובעת ונציגיה, שהוא זה שהסב לנתבעים סבל וכאב מיותרים, טרדה, טורח ונזקים משמעותיים והפרעה משמעותית לתפקודם התקיין.

51. אין זאת כי תביעת הפחדה ברורה זו צריכה לזכות את התובעת רק ב"זכות" לשלם על עוולותיה כלפי הנתבעים ולהעביר להם סכום משמעותי של הוצאות לשם העמדת המצב על תיקונו.

52. מוכחש כי הנתבעים מודעים לנזק כלשהו שנגרם כביכול לתובעת (נזק כזה מוכחש מכל וכל). מוכחשת העובדה כי הנתבעים ממשיכים להפיץ את הפרסום "באמצעים תקשורתיים שונים" (זאת בלי לפרט כלל למה מכוונת טענה זו, ומבלי להציג כל ראיות לכך, ואף באופן מדגמי וראשוני).

53. מקוממות במיוחד הצהרות התובעת על זכותה לפתוח בהליכים בחוץ לארץ שכל תכליתם היא כנראה להלך עלינו אימים ולהניא אותנו מלדבוק במשימה המקצועית והעיתונאית שלנו, ולהצר את צעדינו ואת צעדיהם של אחרים שלהם מבקשת התובעת לשלוח מסר מאיים של "ראו הוזהרתם – יומכם קרב".

54. אני מצהיר כי זהו שמי, זאת חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

חתימת המצהיר

אישור

הנני מאשר בזה כי ביום 27.4.2016 הופיע בפני, עורך דין אלעד מן, מרחוב מנחם בגין 7, רמת גן מר איתמר בן זקן שהזדהה באמצעות ת.ז. 065758351 ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

אלעד מן, עורך דין
ישראל מ.ר. 34720
אנגליה וויילס (מ.ר. 424294)

ELAD MAN, ADVOCATE & SOLICITOR
ISRAEL (I. N. 34720)
ENGLAND & WALES (Ref. No. 424204)